

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.5. Beata Isabella Galliae Princeps.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Pontifices Maximos coeptum ita resu- Sæcul. XIII.
 mendi, ut a conditionibus, quas hi Græ- A. C. 1270.
 cis imposuissent, non recederet. Is Le-
 gatus erat Radulphus Caprerijs antea
 Episcopus Ebroicensis, cui Papa Cle-
 mens præter crucem manu sua traditam,
 legationem ad militiæ sacræ copias detu-
 lerat. Sed ne injunctum sibi munus Pa- Rayn. 1266.
 pæ obitu antiquatum esse diceret, Car- n. 7.
 dinales hoc ei confirmarunt: ac reapse
 S. Ludovicum in itinere comitatus est.

§. V.

Beata Isabella Gallicæ Princeps.

Sanctus Rex ante suum abitum aderat Vie par
 exequiis Isabellæ unicæ sororis suæ, Agnes p.
 tali fratre dignissimæ. Cum ab ineunte 160.
 ætate statuisset se consecrare Deo, obla- v. Castelain
 tum sibi cum Conrado Imperatoris Fri- not. martyr.
 derici filio connubium renuit quamvis a IV. p. 172.
 Rege fratre suo ipsoque Papa Innocen-
 tio IV. sibi suasum. Maximam temporis
 sui partem precibus & codici sacro lati-
 ne legendo dabat, hujus linguæ adeo
 perita, ut sæpe litteras a facelli sui Præ-
 fectis pro more seculi nomine suo scri-
 ptas corrigeret. Crebro colebat jeju- p. 171.
 nium generatim tam modico contenta
 cibo, ut mirum esset eam posse illo vive-
 re. Quotidie sacra confessione perpur-
 gabat animum, frequenter in se flagris

Sæcul. XIII. sæviebat, & altum tenebat silentium.
 A. C. 1270. Pauperum multitudini, quam alebat,
 suis serviebat manibus: stipem immen-
 sam erogabat.

p. 172.

p. 173.

Homer.

Acad. p. 125.

*Dubreuil
 Antiq. p.
 1256.*

*Lachese lib.
 9. n. 6.*

*Gall. Chr.
 to. 4. p. 575.*

Piam institutionem aliquam cum de-
 creviffet, hærebat dubia, domumne ho-
 spitalem, an cœnobium Ordinis S. Cla-
 ræ construeret ac dotaret. Itaque Hen-
 ricum Varium Ecclesiæ Parisinæ Cancel-
 larium, tunc conscientiæ suæ arbitrum
 clam consuluit, quo suafore prope Pari-
 sios ad occidentem monasterium Longo-
 Campanum condidit, cujus claustra Vir-
 gines Deo sacræ in vigilia S. Joannis 23
 Junii an. 1261. intrarunt: & regulam
 eis traditam inter alios Ordinis Doctores
 S. Bonaventura examinaverat. Huic
 Isabella domui nomen *Humilitatis Domi-
 næ Nostræ* dedit: huic ipsa se incluit,
 sed absque voto, ac veste religiosa: ibi-
 que sanctam mortem oppetiit 22. Febr.
 an. Christi 1269. scilicet 1270. ante Pa-
 scha, ætatis suæ 45. Intra cœnobium
 humari voluerat: & Rex Ludovicus fra-
 ter ejus ad portam ipse astitit, nequis
 intro iret præter personas necessarias.
 Brevem sermonem unctiōne plenum ha-
 buit, ut dolentes jacturam Virgines solu-
 retur. Isabellæ vitam Agnes Harcurtina
 tertia monasterii Antistita scripsit rogan-
 te Siciliæ Rege Carolo sanctæ Princi-
 pis fratre, apud quam illa annos non
 pau-

paucos egerat. Quadraginta miracula Sæcul. XIII.
 post Deum ejus precibus adscripta refert. A. C. 1270.
 Anno 1521 Papa Leo X permittit, ut eam
 Longo-Campenses tanquam Beatam co-
 lerent.

§. VI.

S. Ludovici profectio.

Eodem mense Februario an. 1270 Rex
 Ludovicus testamentum suum com-
 posuit potissimum ex piis legatis. Ibi li-
 bros suos donat Parisiensibus Dominica-
 nis Fratribusque Minoribus, Abbatiaë Re-
 giomontanæ ac Dominicanis Compen-
 diensibus. Certas pecuniæ summas tri-
 buit ingenti cœnobiorum domuumque ho-
 spitalium numero: & inter monachos Joinv. observ. n. 401.
 Parisinos nominat Carmelitas, Guilielmi-
 nos Montis Rubri, ac Eremitas S. Augu-
 stini. Duchesne p. 438. Duboulai p. 392. Largitur etiam pauperibus schola-
 sticis ad S. Thomam, in Lupara, ad S. Ho-
 norium, & apud Juvenes Bonos, sic per
 antiphrasim dictos, revera prodigos. In
 egena possessionum suarum templa distri-
 buit, unde ornamenta & calices emant.
 Jubet pensiones porro exsolvi hominibus
 sacro baptismate tinctis, quos e transma-
 rinis advexisset locis; nimirum ethnicis,
 quos Christo adjungi curaverat. Testa-
 menti hujus executionem mandat
 Stephano Episcopo Parisino, Philippo ele-
 cto Episcopo Ebroicensi, Abbatibus ad
 S. Dionysium & Regiomontano ac duo-